

1959-06-14

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Puttabygget er en lille, velbevaret
rødmalt træbygning opført som
banevagtstue sandsynligvis omkring
begyndelsen af 1900-tallet. Der er et
skilt med navnet "Puttabygget" på
facaden mod sporet. Bygningen er
beliggende i Laholms kommune,
Hallands län, langs den tidligere
Markaryd-Veinge-bane i Sverige.
Majenfors er en lille landsby i den
sydvestlige del af Markaryds
kommune i Småland, beliggende på
den sydlige bred af Laganfloden, lige
op til grænsen mod Halland.

I 1959 var journalisten Karen Aabye
sammen Astrid Goldschmidt-Warberg
på en rundtur i sidstnævntes
barndomsland ved gården Erikshaab
nord for Faaborg på Fyn. Rundturen
blev beskrevet i 12 artikler i Berlingske
Tidende april-juni 1959: En Dame fra
Firserne fortæller. Astrid Warberg
skrev "Mit Livs Bog", som var
udgivne erindringer. Af brevet tyder
det på, at Karen Aabye har lånt disse
skrifter af Astrid.

Afsendersted:

Hareskov

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens
bagside

Modtagersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

Peter Bichel
Aabye Karen
Christine Mackie
Axel Müller
Ingelise Schaffalitzky de Muckadell
Erik Schaffalitzky de Muckadell, d.
1963
Albrecht Warberg
Andreas Warberg, Albrechts far
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0549

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Astrid/Dis Warberg kan ikke længere tåle at ryge.
Greven på Arreskov håber, at Astrid snart kommer igen. Han har sendt hende et portræt af Andreas Warberg.
Astrid er ked af, at familien aldrig har anerkendt hendes skriverier.
Johanne/Junge Larsen roste Karen Aabyes artikler, men hun gav Aabye hele æren, skønt denne havde lånt Astrids bog. Og nej, Johanne og Astrids far kom ikke med anerkendende ord.
Johanne og Astrid har dog altid elsket hinanden.
Det er sødt af Laura/Bibbe Warberg P., at Astrid må være hos hende.
Astrid skal til middag hos Karen Aabye.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet med kuglepen på kuvertens forside:]

8-7-2000

BWP

[Håndskrevet med blæk:]

Fru Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

pr. Dræby station

Fyen.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

A Warberg Müller

Hareskov.

Obs!

Jeg kan være i Nyborg kl. 11.32 (i Bovense 12.24)

[I brevet:]

Hareskov, i haven, søndag, 14' juni 1959.

—

Kære lille søde Junge!

Jeg er i en frygtelig tilstand. Lige pludselig kan jeg ikke mere tåle den megen tobaksrygning og ligeså pludselig har jeg sat forbruget ned, i går røg jeg kun 3 små og i dag, kl ½ 6, har jeg også kun røget tre, men lider nu alle helvedes kvaler. Dette indleder jeg med, så hvis brevet ikke bliver krystalklart, så ved du nu grunden – jeg kæmper med den léde selv!
Tak for dit lange goe brev – det er så festligt at få brev, når man er udenlands, selv om det bare er i Halland (dér ligger Puttabygget, men Majenfors er i Småland – man kan ved broen stå med et ben i hver landsdel!

Forresten fik jeg hver dag i den uge et brev fra mennesker angående

artiklerne! Deriblandt dog også ét, meget hjerteligt, fra Arreskovgreven, der skriver, at både han og hans kone var så glade ved mit besøg, men at tiden gik altfor hurtigt, så de håber at se mig igen, og så – bedst af alt, sendte han mig et, nu snart 100 årigt portræt af Kammerråden på Ensomhed – dobbeltportræt, henrivende, jeg har aldrig set det før, så det glæder jeg mig til at vise Jer – sammen med K. Aa.'s mange smukke Billeder. ---

Hvordan kan du dog tro, at vores Diskussion skulle skabe noget imellem os? Så måtte det da være fra din side, for alt dette er jo gammelkendt for mig, mens det for dig synes at være lidt af et chok, at jeg så ofte har været ked af det, angående denne sag. Men lad os slå een ting fast: min bedrøvelse stammer fra, at jeg altså aldrig var god nok i mine skrivelser. At I – særlig du – ikke lagde skjul på dette, er da helt i sin orden, og du har altså aldrig anet, at din altid negative bedømmelse har gjort mig så ked af det. Derfor sender jeg dig så sjældent det jeg skriver – kun når jeg synes, at nu er det da godt. Så du har virkelig intet at angre. Nu har jeg jo desuden fået oprejsning fra ukildede "fagmænd"! Men jeg blev chokeret, da du skrev, at jeg var umild imod dig i mine to første breve. Jae – når du siger det, og jeg gransker mig selv - - -

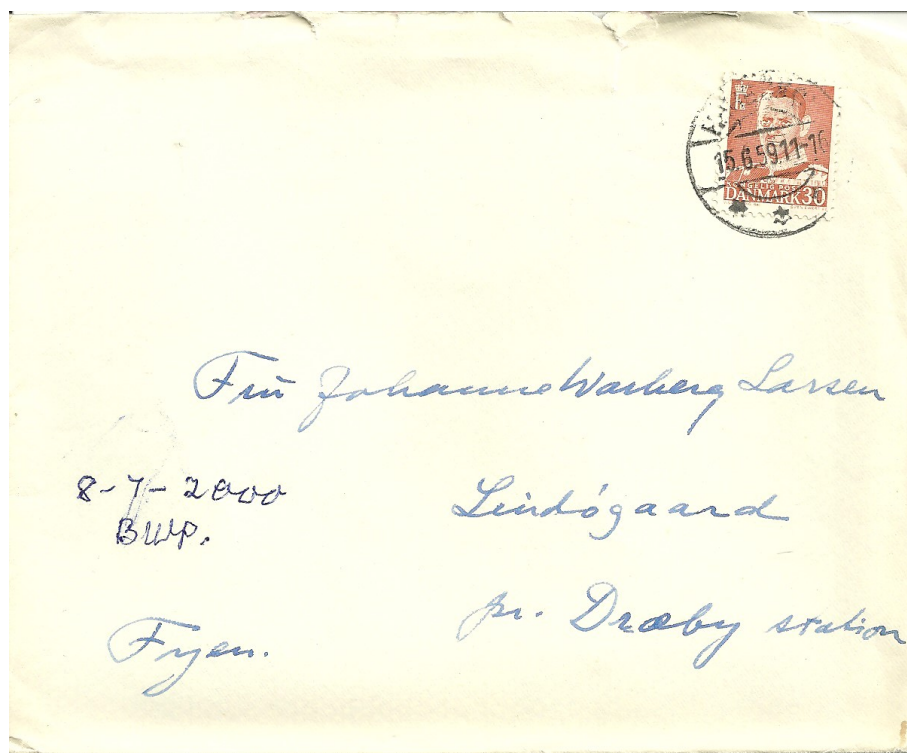
Det var jo en smule dråbe, der fik min bedrøvelsesbæger til at flyde over, nemlig disse ord fra dig (jeg havde fortalt dig om, hvor megen glæde artiklerne vakte) og så skrev du, at det vel måtte være dette, at det beskriver et Hjem, der ligger så langt tilbage i tiden, dog vel mest, at de er så overordentlig smukt beskrevet (ved denne ros følte jeg en stor glæde, men så fortsatte du "Karen Aabye kan rigtignok skrive". Jae – jae – da tror jeg, jeg blev noget i retning af flintrende gal, men prøv nu at se dette på baggrund af alt, hvad jeg har fortalt dig! Ikke engang, da du endelig engang roste mit arbejde, måtte det være min fortjeneste, nej nej, det var Karen Aabyes. At hun på mesterlig vis har udtaget disse "in Tervi[ulæseligt]" af min bog, skal jeg være den sidste til at benægte. Altså – i den ene sætning af dig ligger udgangspunktet for

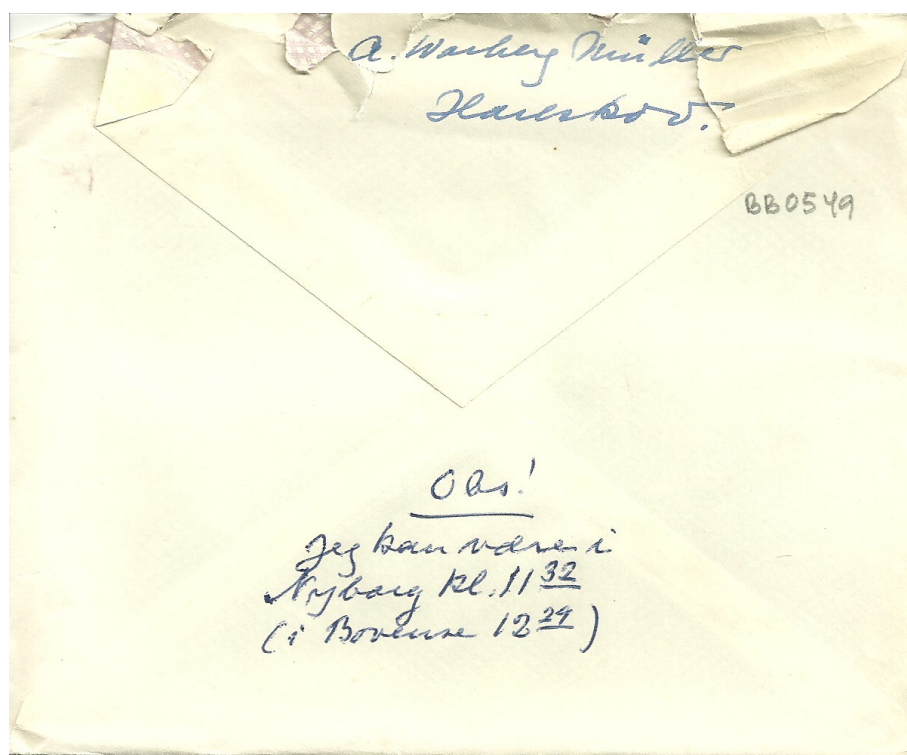
2) alt, hvad jeg har skrevet, for dét syntes jeg var en uretfærdighed, som meget lidt ligner dig. Du må – efter alt hvad vi har skrevet, kunne sætte dig ind i, hvad jeg følte. Men du ved da også, at jeg aldrig bærer nag. Jeg kunde blot ikke modstå trangen til at sætte tingene på plads. – Det er lidt ved siden af, når du mener, at "fars beundring altså ikke var nok". Jeg angler aldrig efter beundring". Far kom virkelig heller ikke med udtalelser – så lidt som I udtalte, hvad I mente om Mornines og de andres talenter, men – mon de ikke, uden noget ord, havde fornemmet, hvis alt blev misbilliget? Jo, det kan du tro. Og det er jo egentlig kun trist, hvis

misbilligelsen af mine skrivelser, dybest set stammer fra misbilligelsen af mig. Jeg tror nok, at jeg hellere vil være "sprudlende", som den uhildede Peter P. siger, end "hektisk", som mine egne karakteriserer mig – men derved er der jo heller ikke noget at gøre. Igen må jeg sige: du har intet at angre. Hvor skulle du dog kunne "udtale anerkendende ord", når du ikke mente det. Jeg tror ikke, der er ret meget mere at sige om dette, og du skal slet ikke tænke mere på noget, der ikke kan være anderledes. Hovedsagen er dog, at du og jeg elsker hinanden og har gjort det hele livet igennem, og gennem tykt og tyndt, og derved er sandelig intet forandret, og der er intet, som har skabt "Utryghed" imellem os – hvad skulle vi dog også være utrygge for! Jeg mener, det er helt godt, at alt dette er ordnet skriftligt, så behøver vi aldrig mere at snakke mere om det. Den "oprejsning" jeg har fået, skal nok bevirke, at jeg ikke mere tager mig det andet så nær. –

Så kommer rejsen. Det er sødt af Bibbe, at hun vil have mig lidt. Men så helst på hjemrejsen. Og hvad dag skal jeg da så komme til Bibbe? Når hun er borte den 26ende, passer den dag da ikke så godt, men måske kan jeg rejse herfra så tidligt den 27', at jeg kan være hos Bibbi "over middag" og altså ikke overnatte – før på hjemrejsen. Hvad mener du om det? Jeg skal på stationen i morgen, så vil jeg få rede på togene.

På tirsdag skal jeg til festmiddag hos Karen Aabye i hendes hus "Kisumbakke". Så læser hun den sidste artikel for mig, inden den kommer søndag d. 21' - på søndag. Den bliver nok helt hendes egen, omhandlende besøget på Erikshåb, Arreskov, Gjelskov, Sallinge kro. – Hun har bedt mig tage mine noveller med og læse dem op efter bordet – ha! Jeg glæder mig sådan til at se hendes hus, det skal være så dejligt, haven ligeså. – Nu begynder det at blive køligt, så jeg må ind, har siddet ved mit herlige nye havebord – gaven fra Ib – hele dagen i det varme solskin og under den store parasol, Axels sidste gave til mig – en måned før han døde. – Jeg føler med Jer i denne sommertørke. Trist at begynde sådan det nye sted! Hils dem alle! Og tusinde til dig selv fra
Din i al evighed Dis

København, i haven, søndag, 14' juni 1859.

Kære lille søde frø!.

Jy er i en puz og helig Lids stand. Lige pludselig kan
Jy ikke mere tåle den megen tobaksrygning og
ligger pludselig hos Jy som forsvundet med - og vi
rø, Jy kører 3 små og idag, kl 26, hos Jy og i kør
røget tre, men liden mi alle helvedes koralen.
Sikke indleder Jy med, så kør brent ikke liden
kugle al klart, så med den mi grunden - og
helmpes med den liden selv!

Tak for dit lange gae brev - det er så pænt
at få brev, når man er i den lands, selv om
det bare er i Halland (der ligger Pudebyggeret,
men Magerfars er i Småland - men kan med
braten stå med et ben i hver landsdel!

Tarresten fik Jy kør dag i den iuge et brev
fra mennesker angående artiklerne! Deriblandt
dag og et, meget hyggeligt, fra Airls borggreven,
der skrives at både han og hans kone var så
glade med mit brev, men at liden gik alt for
hurtigt, så de hørte at de mig sige, og så - bedst
af alt, sendte han mig et mi sendt 100 öringt for-
bud af Kammerrådets på Anmodning - dattet
forbød, henrivende, Jy har aldrig set det før,
i det glade Jy mig til at vise Jyt - og sammen
med H. As.'s mange smukke billeder.

Kan man den dag tro, at man's diskussion skulle
sikke noget i mellem os? Så måtte det da være
fra din side, for det dette er jo gammel kendt -

880549

far mig, men det far dig synes at være lidt af
et østet, at jeg i aften har været bed af det, an-
gørende denne dag. Men lad os stå en trøj fast:
min bedrøvelse skammer fra, at jeg aldrig
naar end nok i mine skrivelser. At I - selvsagt -
ikke lagde skyld på det, er da helt i sin orden,
og du har aldrig andet, at du altid negative
bedømmelse har gjort mig i bed af det. Derfor
sender jeg dig i spjeldet det jeg skriver - kun
når jeg synes, at du er det da godt. Så du har
næsten ingen at angre. Du har jeg, i den
første afregning fra i billedet "fagmand". Men jeg
blev chokeret, da du skrev, at jeg var i mild
i smag dig i mine to første bøger. Ja - når det
siger det, og jeg granskede mig selv -

Det var, i en smule drøbe, der fik min bedrø-
velses bølge til at flyde over, nemlig disse ord
fra dig (og havde fortalt dig om, hvad mig en glade
artiklerne vakte) og i skrev du, at det vel måtte
være det, at det blev skrevet et stykke, det ligger i
langt tilbag i tiden, dog vel mest, at de er i
overordentlig smukt beskrevet (med denne ror
faldt jeg i en glade, men så fortalte du "Rene
Aabergs dem rigtig nok i skrivne". Ja - ja - da
tror jeg nok, at jeg blev meget i retning af flin-
kende gal, men prøv nu at se dette på bag-
grund af alt, hvad jeg har fortalt dig! I den
engang, da du endelig begynder raste mit arbejde,
måtte det være min fortællende, nej nej, det var
Sharon Aaberg. At hun på uventet vis har
indtaget disse "intervjuer" af min bog, skal
jeg være den sidste til at henlægge. Altså - i den
ene retning af dig ligger indgangs punktet for

2/ aet, knad jeg hos skrener, for det syntes jeg
var en uretfærdighed, som meget lidt lignet
dig. Du må - efter det knad vi hos skrener,
kunne sakte dig ind i, knad jeg fælle. Men
du med den agt, at jeg aldrig blev nag. Jeg
kunne blot i bte mædte brangen hit at
sakte tængene i plads. - Det er lidt med
siden af, når du mener, at "fars beundring
altes i bte var nok". Jeg angler aldrig efter
"beundring". For som vistelig heller i bte med
"iddhaleter" - så lidt som Fiddhale, knad
I mente om Marianne og de andre talenter,
men - mon de i bte, inden noget ord, havde
færmemmet, hvis alt blev misbilliget? Jo, det
kan du tro. Og det er jo egentlig kun krist, hvis
misbilligelsen af mine karakterer, doghelt det
stamme fra misbilligelsen af mig. Jeg tror nok,
at jeg hellere vil ude "opfrindende", som den
i billedet Pels P. siger, end "kedeligt", som mine
egne karakteriserer mig - men derud er der
jo heller i bte noget at gøre. Gør må jeg sige:
du har ret til at angre. Hvor skulle du dog
kunne "iddhale anerkendende ord", når du i bte
mente det. Jeg tror i bte, det er ret meget mere
at sige om det dette, at du skal slet i bte tolke
mere i noget, der i bte kan være anderledes.
Hovedsagen er dog, at du og jeg elsker hinanden
og har gjort det hele livet igennem, og gennem
tykt og tyndt, og desuden er sandelig vist
forandret, og der er intet, som kan skabt
"knygtet" i mellem os - knad skulle vi dog
også være i knyttet for? Jeg mener, det er helt

godt, at alt dette er ordnet skriftligt, så be-
høves vi aldrig at snakke mere om det. Men, af-
regning "jy har fælt, skal nok komme, at jeg ikke
mere tager mig det andet 0:2 mæ. —

0:2 bormene reguler. Det er så det af Bibbe,
at hun vil have mig lidt. Men så skal jeg på hjem-
regnen. Og hvad dog skal jeg da 0:2 bormene hit
Bibbe? Så hun er borte den 26ende, præst
den dag da ikke så godt, men måske borm jeg
regne herfra så lidt den 27, at jeg borm
være hos Bibbe "over middag" og altså ikke
overnatte. — på 0:2 hjemregnen. Hvad mener
du om det? Jeg skal på stationen i morgen,
så vil jeg på rede på togene.

På tirsdag skal jeg hit før midt i den hos Karen Oabye
i hendes hus "Tissumballe". 0:2 lader hun den
sidste artikel på mig, inden den bormene
søndag d. 21 - på søndag. Den bliver nok helt
hendes egen, omhandlede bladet på Erik borm,
Arreskov, Tjelt borm, Søllinge borm. — Hun har lidt
mig tage mine noveller med og lade den af
efter bormet. ha! Jeg glæder mig sådan til
at se hendes hus, det skal være så dejligt,
hansen ligeså. — Så begynder det at blive
pisligt, så jeg må ind, har så det med mit heilige
nye haneband - gæver for 7b - hele dagen i
det varme solskin og vinden den i hane parabel,
at de så dale gane hit mig - en måned for hane
døde. — Jeg føler med jer i denne bormene
tørke. Trist at begynde sådan det nye sked!
Held dem alle! Og huseinde til den selv for
den i alenighed. Lits